

31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ

Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλία, Οὐρβανοῦ, Ἀριστοβούλου καὶ
Ναρκίσσου ἐκ τῶν 70 (ἀ΄ αἰ.). Ἐπιμάχου μάρτυρος (†250).
Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (†1754).

Ἦχος β΄. Ἐωθινὸν ἦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\overline{\omega} \overline{\alpha} \overline{\Delta} \overline{\iota} \overline{\theta}$

Θ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου $\overline{\Delta}$

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἤμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου ου $\overline{\Delta}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

α θα α να τος $\overline{\Delta}$ το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας

τη α στρα πη της Θε ο τητος ^ϐ ο τε δε και τους
 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
 σας ^Δ πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
 κραυ γα ζον ^ϐ Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
 δο ο ο ξα σοι ^Δ

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
 τα σα Θε ο το κε μυ στη ρια ^ϐ τη α γνει α εσφρα
 γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη ^Δ
 Μη τηρ ε γνω σθησα ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
 θι νον ^ϐ αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
 μω ω ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

***

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι - θ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα
 θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα ^ϐ σιν δο

νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν μνη
μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η με
ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το με
γα ε ε ε λε ος

Δόξα.

Ταις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α
τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα
κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερ δε δο ξα σμε ε νη υ παρ χεις Θε ο
το κε Πα ρθε νε υ μνου μεν σε δι α γαρ του Σταυ ρου
του Υι ου σου κα τε βλη θη ο Α δης και ο θα να
τος τε θνη κε νε κρω θεν τες α νε ε στη μεν και ζω
ης η ξι ω θη μεν τον πα ρα δει σον ε λα βο μεντην

αρ χαι αν α πο λου σιν ^ε δι ο ευ χα ρι στουν τες δο
ξο λο γου ου μεν ως κρα ται ον Χρι στον τον Θε ον η μων
και μο νον πο λυ ε ε ε λε ον ^Δ

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τον λι θον του μνη μα τος σφρα γι σθη ναι μη κω λυ υ
υ υ υ υ σας ^ε την πε τρα ντης πι ι στε ως α να
στασ πα ρεσ χες πα σι Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι ^Δ
Δόξα.

Των μα θη τω ων σου ο χο ρος συν Μυ ρο φο
ροις γυ ναι ξιν α γαλ λε ται συμ φω ω ω ω ω ω νως ^ε
κοι νην γαρ ε ορ την συν αυ τοις ε ορ τα α ζο μεν
εις δο ξαν και τι μην της σης α να στα σε ως και δι αυ
των φι λανθρω πε Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχου
το με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
το κε Παρ θε νε υ μνθ μεν σε ^ε δι α γαρ του εκ σου

σαρκω θε εν τος ο Α δησηχ μα λω τισται ο Α δαμ
 α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η
 Ευ α η λευ θε ρωται ο θα να τος τε θα να α τω
 ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ
 μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων
 ο ου τω σεν δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τθ θα να α
 τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δθ
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ

Τιτα μυρασυμ παθως τοις δακρυσι ^{ν'}₂₂ ωμαθη
τριαι κιννα τε ^u₉ οαζραπτων εν τω ταφω Α
γγελος προσηφθεγγετο ταις μυροφοροις ^u₉ ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησθητε ^u₉ οσωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τε μνημα ατος ^u₉

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με ταδι
και ωματα σθ ^u₉

Λιανρωϊ μυροφοριε δραμον προς τομνη
μασθη νολογσαι ^u₉ αλλεπεστη προς αυτας ο
Αγγελος και ειειπεθη νσ ο καιρος πεπαυται
μη κλαιε τε ^u₉ την αναστασιν δε Αποστολοις ειει
παατε ^u₉

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με ταδι
και ωματα σθ ^u₉

Μυροφοροι γυναικες μετα μυρων
ελθσσαι προς τομνηημα σθ σωτερ ^u₉ εν ηχσεν

το Α γγε ε λθ προσ αυ τα ασφθε γγο με ε νθ τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τδ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νθ δ μεν Πα τε ε ρα και τον τδ δ τδ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κθ δ σα ε λυ τρωω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' z} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σθ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v' 22} A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q (δισ)}

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v' 22} A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{χ u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β'.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου

Ἀντίφωνον Α

E ν τω ου ρα νω τα ομ μα τα εκ πε εμ πω μου

της καρδι ασ πρ ος σε Σω τηρ σω σον με ση ε πι λα μ ψει ^ε

E λε η σον η μας του σ π ται ο ν τας σοι πολ λα

καθ ε κα στη ν ω ρ αν ω Χρι στε μ θ και δ ος προ τε λ ο υς ^ε

τρο π ο υς του με τα νο ει ει ν σοι ^ε

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην **ε**

Α γι ω Πνευ μα τι το βα σι λευ ειν πε λει το
α γι α ζειν το κι νειν την κτι σιν **ε** Θε ο ος γαρ
ε στιν ο μο ου σι ος Πα τρι και λο γω **ε**

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν τις
ι κα νο ος σω ος φυ λαχθη ναι **ε** εκ του εχ θρου α μα
και αν θρω πο κτο ο ν **ε**

Τ ο ις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τερ
τον σον δου λον **ε** λε ε ον τος τρο πον κατ ε μου κι ν **ε**
σν ται και γα αρ οι εχ θροι οι μ **ε**

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην **ε**

A γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι ι α και γε ε ρα
ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν τη
ρει εν Πατρι ι δι Υι ου ου δε
Ἀντίφωνον Γ

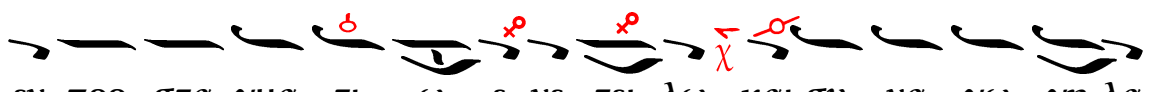

O ι πε ποι θε τες ε πι Κυ ρι ον ε οι
κα σιν ο ρει τω α γι ω οι ου δα μωσ σα λευ ον ται
προσβολαι αις του Βε λι ι αρ

E ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει
να τωσαν οι θει ως ζωντες ου γαρ ε α Χρι στος τη
ρα βδω τον κληρον αυτου

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα
σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στολοις και τοις αθλοις κα τα
στε ε φονται Μαρ τυρες και προφη η ται ο ρω σι

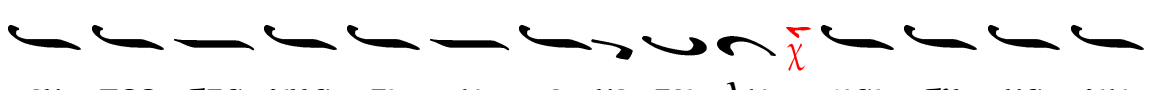

Τὸ Προκείμενον.

 ξε γεϑ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

 εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λα

 ων κυ κλω σει σε

Στίχος α'. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

 ξε γεϑ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

 εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λα

 ων κυ κλω σει σε

Στίχος β'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

 ξε γεϑ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

 εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω

 γη λα ων κυ κλω σει σε ε ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

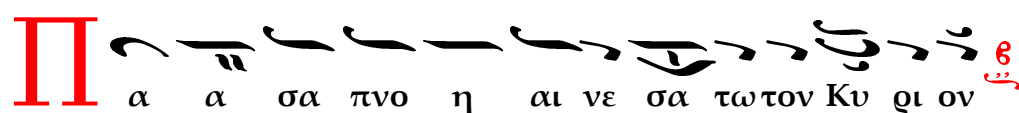
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὁρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ.

 α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Η'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 11-18).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτόν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μου ἄπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἐρχεται Μαρία ἡ

Μαγδαληνή ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι εὔρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρω των σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω

θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

I δε γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθη και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

I δε γαρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι

ι ι α ας σ ε ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

E ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

χ ε

Ρ αν τ ι ε ι ς μ ε υ σ σ ω π ω κ α ι κ α θ α ρ ι σ θ η η σ ο

μ α ι π λ υ ν ε ι ς μ ε κ α ι υ π ε ρ χ ι ο ν α λ ε υ κ α ν θ η σ ο μ α ι

Α κ ο υ τ ι ε ι ς μ ο ι α γ α λ λ ι α σ ι ν κ α ι ε υ φ ρ ο

σ υ ν η ν α γ α λ λ ι α σ ο ν τ α ι ο σ τ ε α τ ε τ α π ε ι ν ω μ ε

ν α

Α π ο ς ρ ε ψ ο ν τ ο π ρ ο σ ω π ο ν σ α α π ο τ ω ν α

μ α ρ τ ι ω ν μ ε κ α ι π α σ α ς τ α ς α ν ο μ ι α ς μ ε ξ α λ ει

ψ ο ν

Κ α ρ δ ι α ν κ α θ α ρ α ν κ τ ι σ ο ν ε ν ε μ ο ι ο θ ε

ο ς κ α ι π ν ε υ μ α ε υ θ ε ς ε γ κ α ι ν ι σ ο ν ε ν τ ο ι ς ε γ κ α τ ο ι ς

μ ε

Μ η α π ο ρ ρ ι ψ η ς μ ε α π ο τ ε π ρ ο σ ω π ε ς κ α ι

τ ο π ν ε υ μ α σ τ ο α γ ι ο ν μ η α ν τ α ν ε λ η ς α π ε

μ ε

Α π ο δ ο ς μ ο ι τ η ν α γ α λ λ ι α σ ι ν τ ο υ σ ω τ η

ρ ι ο υ σ α κ α ι π ν ε υ μ α τ ι η γ ε μ ο ν ι κ ω σ τ η ρ ι ξ ο ν

με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος σθ και α σε

βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ σι

Ρ υ σαι με εξ αι ματων ο Θε ος ο Θε ος της

σω τη ρι ι ας μα α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μα την

δι και ο συ νη σθ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το

στο μα μα α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τρι μι με νον

καρ δι αν συν τε τρι μι με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ

σα λημ

Tο τε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ
νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Tο τε ανοισσιν επι το θυσι αστηριον
σμοσχος και ελεησονμε ο Θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Ταις των Αποστολων πρεσβειαις ελεημον
ξαλειψοντα πληθων εμων εγκληματων

Kαι νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων
Αμην Ταις της Θεοτοκοκ πρεσβειαις ελε
ημον εξαλειψοντα πληθων εμων εγκλημα
των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

εξαλειψοντο ανομημαμα

Aναστας ο Ιησους απο του ταφ κα
θως προειπεν εδωκεν ημιν την αιωνιον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

***

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

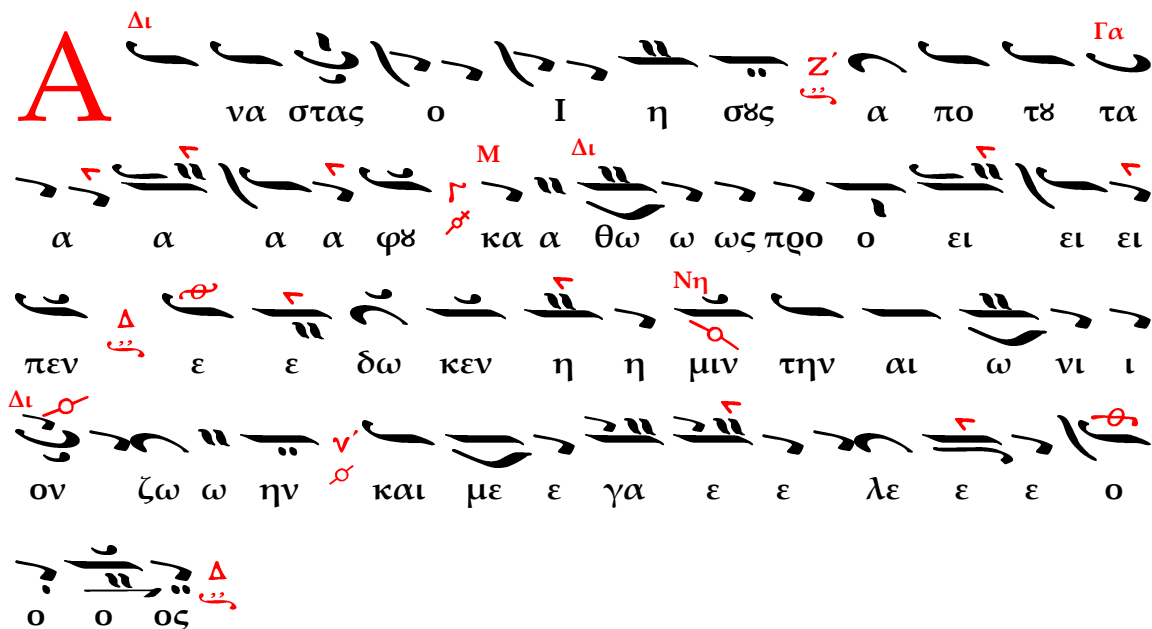
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μη

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου.

Ῥοδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ

(τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῶ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαρωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενὴς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι

τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Πιστῶς ἐπαινῶ τοὺς Θεοῦ ὑπηρέτας.
Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πίστει τοὺς γεραίροντας ὑμῶν, τὸ ἱερὸν θεηγόροι μνημόσυνον,
καὶ πανηγυρίζοντας, χαρμονικῶς παθῶν ἀχλύος ρύσασθε, καὶ τῆς
αἰωνίου, χαρᾶς μετόχους ἐργάσασθε.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰχνεσιν ἐπόμενοι Χριστοῦ, τοῦ σαρκωθέντος δι' οἶκτον πανόλβιοι,
τούτου τε προστάξεις, θεαρχικαῖς καθυπουργοῦντες ὠφθητε,
πάντων πλανωμένων, καθηγηταὶ πρὸς εὐσέβειαν.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στάχυν καὶ Ἀμπλίαν τὸν σοφόν, καὶ Οὐρβανὸν Ἀπελλῆν τε καὶ
Νάρκισσον, καὶ τὸν Ἀριστόβουλον, τοὺς τοῦ Χριστοῦ Μαθητὰς
χρηματίσαντας, πίστει συνελθόντες, χρεωστικῶς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ περιφανὲς ὄρος Θεοῦ, τὴν κιβωτὸν τὴν ἁγίαν καὶ τράπεζαν,
στάμνον τε τὴν πάγχρυσον, τὸ καθαρὸν τοῦ Κυρίου παλάτιον, τὴν
εὐλογημένην, ἐν γυναιξὶ μακαρίσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος·
ποίημα καὶ οὗτος τοῦ αὐτοῦ Ἰωσήφ.
Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θείαις λαμπρότησιν Ἀθλοφόρε, τοὺς τὴν φωσφόρον καὶ
σεπτὴν, τελοῦντάς σου πανήγυριν, φωτίζεσθαι ἰκέτευε, Ἐπίμαχε
μακάριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χαίρων προσεχώρησας ταῖς βασάνοις, μὴ πτοηθεῖς τῶν διωκτῶν,
τὰ θράση πανόλβιε· ἀλλ' ἔρωτι τοῦ Κτίστου σου, εὐφραίνου
ἀναιρούμενος.

Δόξα.

Ἐστης ἐπὶ βήματος Ἀθλοφόρε, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ,
φραττόμενος ὄλος, γενναίῳ φρονήματι, μεγαλύνων τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἀσπόρως ἐκ γαστροῦ, Παρθένου ἐτέχθης· δι' ἧς καὶ σῶζεις ἅπαντας, ὡς μόνος πολυέλεος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στερεῦουσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσίας σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἠλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῦς κατ' εἰκόνα με, τῆ χειρὶ σου ἐπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Καὶ τῶν Ἀποστόλων. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος α'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς στάχυς πολύφορος σοφέ, ὠράθης λόγῳ γνώσεως, τοὺς τῷ λιμῷ τακέντας τῆς πίστεως, ἐκτρέφων Στάχῳ θεομακάριστε, καὶ τροφῆς τῆς κρείττονος, κοινωνοὺς ἐν χάριτι, ἐργαζόμενος σθένει τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σαγήνη τῆ γλώττη εὐφυῶς, χρησάμενος ἠλίευσας, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης Ἀπόστολε, καὶ προσηγάγου θεῖον ὀψώνιον, τῷ ἐλθόντι Νάρκισσε, σῶσαι τὸ πλανώμενον, Βασιλεῖ καὶ Δεσπότη τῆς κτίσεως.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπέδραμες οἷά περ ἀστήρ, Ἐώας ἐξορμώμενος, καὶ Βρεττανίας πόλεις ἐπέφθασας, Χριστοῦ κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ φωτίζων χάριτι, μάκαρ Ἀριστόβουλε, τοὺς πιστῶς δεχομένους τὸν λόγον σου.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παστὰς φωτοφόρος τοῦ Χριστοῦ, καὶ θρόνος ὑψηλότατος, Θεογεννήτορ ὠφθης Πανάμωμε· ἐν σοὶ γὰρ μόνος ἀναπαυσάμενος, τοὺς ἡμῶν ἀφείλετο, κόπους καὶ τὴν μέλλουσαν, τοῖς ἀξίοις ἠὺτρέπισεν ἄνεσιν.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Τόξον δυνατῶν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θράσος ἀσεβῶν ἡμαύρωσεν, ἐν τῇ παντευχίᾳ τοῦ Σταυροῦ ἐγκαυχώμενος, τροπαιοῦχος καὶ στεφανίτης, τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Ἐπίμαχος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξαν παριδῶν τὴν πρόσκαιρον, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος ἔχαιρες, γενναιόφρων ὡς στρατιώτης, τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Ἐπίμαχε.

Δόξα.

Σῶμα αἰκισμοῖς παρέδωκας, τὴν ψυχὴν δὲ Μάρτυς, ἀσφαλῶς διετήρησας, θῦμα ἄμωμον τῷ Δεσπότη, σεαυτὸν προσάξας πάντιμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εἰς ἅπασαν τὴν γῆν, ὁ σοφὸς ὑμῶν φθόγγος, ἐξῆλθεν ἀληθῶς, τοῦ Κυρίου αὐτόπται, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, Οὐρβανὲ σὺν Ἀμπλῖα τε, Ἀριστόβουλε, καὶ Ἀπελλῆ σὺν Ναρκίσσῳ, μετὰ Στάχουος, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, ἀπαύστως πρεσβεύσατε.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταῖς θεαῖσι λαμπρότησι καλλωπιζόμενος, τὸ σκότος ἐμείωσας, τῆς ἀθείας σοφέ, ἀθλήσας δι' αἵματος· ὅθεν τὴν παναγίαν, καὶ φωσφόρον σου μνήμην, πίστει ἐπιτελοῦντες ἐξαιτούμεθα πάντες,

λαβεῖν ἔλεος, Μάρτυς Ἐπίμαχε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄγνη παναμώμητε καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν καὶ Λόγον Θεοῦ, ἐν χρόνῳ κυήσασα, τοῦτον σὺν τοῖς ἀγίοις, καὶ σεπτοῖς Πατριάρχαις, Μάρτυσι καὶ Ὅσίοις καὶ Προφήταις δυσώπει, δωρήσασθαι ἡμῖν, ἰλασμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἄνέστης Σωτήρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδὼν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδὰμ συναγάλλεται, * καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτήρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Στάχυς, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλίας, Οὐρβανοῦ, Ναρκίσσου καὶ Ἀριστοβούλου.

Στίχ. Στάχυς δραπάνῳ τῆς τελευτῆς, ὡς στάχυς,

Ἐκ τοῦ παρόντος ἐκθερίζεται βίου.

Σιγα̅ στερήσει πνευμάτων ὡς κολλάβων,

Ἡ τετράχορδος τῶν Ἀποστόλων λύρα.

Ψυχὰς Ἀριστόβουλος ἀγρεύσας λόγῳ,

Θεῶ πρόσεισι, μισθὸν αἰτῶν τῆς ἄγρας.

Πρώτη ἐν τριακοστῇ Ἀπόστολοι ἕξ τέλος εὔρον.

Τούτων, ὁ μὲν ἅγιος Ἀπόστολος Στάχυς προχειρίζεται τοῦ Βυζαντίου Ἐπίσκοπος, παρὰ Ἀνδρέου τοῦ Ἀποστόλου. Ὁκοδόμησε δὲ καὶ ἐκκλησίαν ἐν Ἀργυρουπόλει, ἐν ἣ συνηθροίζοντο πλήθη χριστιανῶν οὐκ εὐαρίθμητα, καὶ ἐδίδασκεν αὐτά· καὶ οὕτω διαβιοὺς ἐπὶ ἔτεσι δέκα ἕξ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη. Ὁ δὲ Ἀπελλῆς Ἡρακλείας Ἐπίσκοπος γέγονε· καὶ πολλοὺς τῷ Χριστῷ προσαγαγὼν, τέλος μακάριον ἔλαβεν. Οἱ δὲ ἅγιοι Ἀμπλίας καὶ Οὐρβανός, Ἐπίσκοποι καὶ αὐτοὶ γεγονότες παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, ὁ μὲν Ἀμπλίας Ὀδυσσουπόλεως, ὁ δὲ Οὐρβανὸς Μακεδονίας, καὶ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν καὶ τὴν τῶν εἰδώλων καθαίρεσιν, ὑπὸ Ἰουδαίων καὶ

Ἑλλήνων ἀναιρεθέντες, τὰς μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Ὁ δὲ Νάρκισσος πρόεδρος καταστάς, διαφόρως βασανισθεὶς, παρέδωκε καὶ αὐτὸς τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, δι' ὃν καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ προθύμως ἐξέχεε. Ὁ δὲ Ἀριστόβουλος, χειροτονηθεὶς καὶ αὐτὸς λογικῶν προβάτων ποιμὴν καὶ τὸν Χριστὸν πᾶσι κηρύττων, ἀπέλαβεν ἀντάξιον τῶν πόνων αὐτοῦ τὸν μισθόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἐπιμάχου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχ. Οὐ δειλὸς Ἐπίμαχος ὄφθη πρὸς ξίφος,

Ἄπροσμάχητον σύμμαχον Θεὸν φέρων.

Οὗτος λίαν ὠραῖος τὴν ὄψιν ἦν, ἐν τῷ ἀγρῷ τὴν οἴκησιν ἔχων, ἐκ πόλεως τοῦ Πηλουσίου. Διαβληθεὶς δὲ πρὸς τὸν ἡγεμόνα Ἀπελλιανόν, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πλῆθος ἁγίων τιμωροῦντα, ἤδη τῆς θυσίας τελουμένης, δραμῶν ὁ Ἐπίμαχος, καταστρέφειν τὸν βωμὸν ἐπεχείρει. Παραυτικά οὖν ἐπὶ ξύλου ἀναρτᾶται καὶ σιδηροῖς ὄνου ξέεται καὶ λίθοις τὰ ὀστᾶ συνθλάττεται. Γυνὴ δέ τις παρεστῶσα ἐκείσε καὶ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχουσα πεπηρωμένον, ἐπέπερ τῷ Ἁγίῳ ἀκλινῶς ἐνητένιζε, μέγα τι καὶ ἀξιέραστον θαυματουργεῖται ἐν αὐτῇ. Ξεομένου γὰρ τοῦ Μάρτυρος, μέρος τι τῶν ἐκείνου σαρκῶν ἐκεῖθεν ἀποσπασθέν, διαέριόν πως φερόμενον, ἀποστάζει τοῦ αἵματος εἰς τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ ὁ σταλαγμὸς παγίς, ὡς τοῦ θαύματος! φῶς γίνεται ταύτη καὶ ὑγιὴ τὸν ὀφθαλμὸν ἀποδίδωσιν. Ὑστερον δὲ καὶ ὁ Ἅγιος ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, Ἐπισκόπου Μυγδονίας, ἐνὸς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Στίχ. Ὁ Ἰάκωβος πτερνίσας σαρκὸς πάθη,

Φερώνυμος δέδεικται ἐκ τῶν πραγμάτων.

Οὗτος ὁ ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰάκωβος γέγονεν Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Μυγδονίας, τῆς καὶ Νησίκης λεγομένης· δι' ἄκραν δὲ ἀρετὴν μέγας θαυματοργὸς χρηματίσας, νεκροὺς τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἐξανέστησε καὶ πολλοὺς ἐξ εἰδωλομανίας εἰς θεογνωσίαν ἐπέστρεψε, πολλοὺς τε δι' ἀνθρώπινον φόβον τὸν Χριστὸν ἀρνούμενους, παλινδρομῆσαι πρὸς αὐτὸν παρεσκεύασε, καὶ βίβλον πάνυ ὠφέλιμον συνετάξατο. Ἐξικονίζει δὲ τινὰ τῶν τῆς βίβλου ταύτης Θεοδώρητος, ὁ τῆς Κύρου Ἐπίσκοπος, ἐν τῇ φιλοθέῳ αὐτοῦ ἱστορίᾳ. Οὗτος, πλείστους πειρασμοὺς ὑποστάς ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν βασιλέων καὶ μὴ ὑπενδούς, διήρκεσε μέχρι τοῦ μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ ἁγίων Πατέρων εἷς ἦν· καὶ τὰ ἐκείσε εὐσεβῶς κηρυχθέντα ἐπισφραγίσας μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ καὶ βεβαιώσας, εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν μέγαν Μητροφάνην· καὶ τούτῳ συγκοινωνήσας καὶ κοιμηθέντα κηδεύσας αὐτόν, ὑπέστρεφεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ θρόνον, καὶ μικρὸν ἐπιβιούς καὶ σημείοις διαλάμπσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ διήγησις Θεοδώρητου ἐπισκόπου, περὶ βίου καὶ ἀθλήσεως Ὁμολογητοῦ τινος ἀνωνύμου.

Στίχ. Κἂν ἀγνοῶμέν σοι τίς ἡ κλῆσις, μάκαρ,

Πάντως σὺ ζώντων εἶ βίβλῳ γεγραμμένος.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ ἀποστάτου Ἰουλιανοῦ, νέος τις ἱερέως υἱός, ἐν δυσσεβείᾳ τραφεὶς, εἰς τὸν τῶν εὐσεβῶν μετέστη χορὸν τρόπῳ τοιῷδε. Γυνὴ τις ἐπίσημος ἐν εὐλαβείᾳ καὶ τοῦ τῆς διακονίας ἡξιωμένη χαρίσματος,

συνήθης ἦν τῇ τούτου μητρί. Αὕτη τοῦτον μετὰ τῆς μητρὸς ἀφικνούμενον ἔτι μειράκιον, ἠσπάζετό τε καὶ ἠρέθειζε πρὸς εὐσέβειαν. Τῆς οὖν μητρὸς τελευτησάσης, ἀφικνεῖτο πρὸς αὐτὴν ὁ νέος καὶ τῆς συνήθους διδασκαλίας ἀπελάμβανε. Παγιωθεὶς οὖν ἤδη ταῖς διδασκαλίαις τῆς θεοφιλοῦς γυναικὸς, ἐπυνθάνετο· «Πῶς ἂν δυνηθῶ τὴν τοῦ πατρὸς δεισιδαιμονίαν φυγεῖν καὶ τῆς παρὰ σοῦ κηρυττομένης ἀληθείας μετασχεῖν;». Ἡ δέ· «Χρὴ σε, τὸν πατέρα φυγεῖν, ὦ τέκνον», φησί, «καὶ προτιμήσασθαι τὸν σαυτοῦ τε κάκεινου Δημιουργόν· καὶ πόλιν ἑτέραν καταλαβεῖν, ἐν ἣ δυνατὸν διαδράναι τοῦ δυσσεβοῦς βασιλέως τὰς χεῖρας»· ἐπηγγείλατο δὲ καὶ δι' ἑαυτῆς προβῆναι τὴν περὶ τούτου πρόνοιαν. Καὶ ὁ παῖς, ὡς ἤκουσε, φησί· «Καὶ τὴν ἑμαυτοῦ παραδώσω ψυχὴν».

Ὀλίγων δὲ ἡμερῶν διελθουσῶν, Ἰουλιανὸς μὲν εἰς τὴν Δάφνην δημοθιονίας ἐπιτελέσων ἀνῆλθε. Συνανῆλθε δὲ καὶ ὁ τοῦ παιδὸς πατήρ, ἱερεὺς ὢν· καὶ γὰρ συνέπεσθαι εἰωθὼς ἦν τῷ βασιλεῖ. Τῷ δὲ πατρὶ συνῆν καὶ οὗτος καὶ ὁ τούτου ἀδελφός· νεωκόροι γὰρ ἦσαν καὶ τὰ βασιλικά ἐδέσματα περιβόραντιζοντες.

Τῇ οὖν πρώτη ἡμέρᾳ, παραστάς ὁ παῖς τῇ τοῦ βασιλέως στιβάδι, καὶ τὰ ὄψα κατὰ τὸ ἔθος διαρράνας καὶ τοῦ μύσους ἐμπλήσας, δρόμῳ χρησάμενος, τὴν Ἀντιόχειαν πόλιν κατέλαβε· καὶ πρὸς τὴν θαυμασίαν ἐκείνην γυναῖκα ἀφικόμενος· «Ἐγὼ μὲν ἦλθον», ἔφη, «μὴ ψευδάμενος τὴν ὑπόσχεσιν· σὺ δὲ σωτηρίας ἑκατέρας ἐπιμελήθητι, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἐκπλήρωσον»· καὶ παραυτίκα ἀναστᾶσα, πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον Μελέτιον τὸν παῖδα ἀνήγαγεν. Ὁ δὲ τέως αὐτὸν ἄνω διάγειν, ἐν τῷ καταγωγίῳ προσέταξεν. Ὁ δὲ πατήρ, τὸν παῖδα ἐπιζητῶν, τὴν τε Δάφνην περιήει, καὶ εἰς τὴν πόλιν ἀφικόμενος, τὰς ἀγυιάς τε καὶ τοὺς στενωπούς, πάντοθεν περιάγων τὸν ὀφθαλμόν, τοῦτον ἀνιχνεύσασθαι.

Ὡς οὖν παρεγένετο, ἔνθα τὸ καταγωγίον εἶχεν ὁ θεῖος Μελέτιος, ἀναβλέψας, εἶδεν ἐκεῖνον ἄνωθεν προκύπτοντα· καὶ δραμῶν, εἴλκυσέ τε καὶ κατήγαγε· καὶ εἰς τὴν οἰκίαν ἀπαγαγών, πρῶτον μὲν μάστιξιν αὐτὸν καταξάνας καὶ ὀβελίσκους πυρακτώσας, ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς νώτοις ἐπέθηκεν. Ἐπειτα καθείρξας ἐν τῷ θαλάμῳ, καὶ κλεῖθρα ἔξωθεν περιθείς, ἀνῆλθεν εἰς τὴν Δάφνην.

Ταῦτα ἐγὼ τοῦ ἀνδρός, πρεσβυτέρου ἤδη γεγονότος, ἀκήκοα διηγουμένου. Προσετίθει δὲ καὶ ταῦτα, ὡς ἔνθους γενόμενος ὁ παῖς καὶ θείας χάριτος ἐμπλησθεὶς, συνέτριψε μὲν πάντα τὰ τοῦ πατρὸς εἶδωλα, ἐκωμῶδει δὲ αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν. Ὑστερον δὲ εἰς νοῦν λαβὼν ὅπερ ἔδρασε, τῆς τοῦ πατρὸς παρουσίας φειδοῖ, τὸν Δεσπότην ἰκέτευεν ἐπινεῦσαι καὶ συντρίψαι τὰ κλεῖθρα καὶ τὰς θύρας ἀναπετάσαι· «Σοῦ γάρ, Κύριε, ἔνεκα ταῦτα πέπονθα, καὶ δέδρακα» ἔλεγε.

«Ταῦτά μου», ἔφη, «λέγοντος, ἐξέπεσον μὲν τὰ κλεῖθρα, αἱ θύραι δὲ ἠνεώχθησαν· ἐγὼ δὲ πάλιν εὐθὺς πρὸς τὴν γυναῖκα ἔδραμον. Ἡ δέ, σχῆμα γυναικὸς περιθεῖσά μοι, καὶ σὺν αὐτῇ γε εἰς τὴν καμάραν καθήσασα, τῷ θείῳ με πάλιν Μελετίῳ προσήγαγεν. Ὁ δέ, τῷ τῶν Ἱεροσολύμων παρέδωκε Πατριάρχῃ· Κύριλλος δὲ τηνικαῦτα ἦν· καὶ οὕτω νυκτὸς εἰς τὴν Παλαιστίνην ὠρμήσαμεν». Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ἰουλιανοῦ τελευτὴν, καὶ τὸν πατέρα οὗτος εἰς εὐσέβειαν ὠδήγησε· καὶ τοῦτο γὰρ ἡμᾶς μετὰ τῶν ἄλλων ἐδίδασκεν. Ὅς πρεσβύτης γενόμενος καὶ τὰ στίγματα ἐν τῷ σώματι περιφέρων καὶ ἄλλους εἰς τὴν εὐσέβειαν ὀδηγήσας, μετῆλθε καὶ αὐτὸς πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἑκατὸν χιλιάδων μαρτύρων τῆς

Τιφλίδος, ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀναιρεθέντων. (†1226)

Στίχ. Θεία ἀληθῶς ἐκατόμβη Μαρτύρων,
Ἡ τῆς Τιφλίδος πληθὺς γνωστὴ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Νικολάου τοῦ ἐν Χίῳ. (†1754)

Στίχ. Νίκης τὰ λαμπρά, Νικόλαε, βραβεῖα,
Πρὸς Χριστοῦ ἀπείληφας στερόδῳς ἀθλήσας.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{\delta\lambda}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ ἀ'

A νοι ξω το στο μα μα και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυ τη στα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

Τ ην ^{B8} α νε [♯] ξι ^ι χνι ^ι α ^M ςον ^ι θει ^ι αν ^ι β8 ^ι λην ^ι της ^{B8}
 εκ της Παρ ^ι θε ^ι ε ^ι ν8 ^ι ς ^ι σαρ ^ι κω ^ι σε ^ι ως ^ι σ8 ^ι τ8 ^ι υ ^ι ψι ^{Πα}
 στ8 ^M ο ^ι ο ^ι προ ^ι φη ^ι της ^ι Αβ ^ι βα ^ι κ8 ^ι μ ^ι κα ^ι τα ^ι νο ^ι ων ^ι ε ^{Δι}
 κραυ ^ι γα ^ι α ^ι ζε ^{B8} ^ι δο ^ι ξα ^ι τη ^ι δυ ^ι να ^ι μει ^ι σ8 ^ι Κυ ^ι ρι ^ι ε ^ι

ὠδὴ ε'

Ε ξε ^{B8} στη ^ι τα ^ι συμ ^ι πα ^ι ντα ^ι ε ^ι πι ^ι τη ^ι θει ^ι α
 δο ^ι ξη ^ι σ8 ^{Δι} ^ι συ ^ι υ ^ι γα ^ι αρ ^ι α ^ι πει ^ι ρο ^ι γα ^ι με ^ι Παρ ^ι θε ^ι ε
 νε ^ι ε ^ι ε8 ^ι ς ^ι χες ^ι εν ^ι μη ^ι η ^ι τρα ^{Δι} ^ι των ^ι ε ^ι πι ^ι πα ^ι αντων
 Θε ^ι ον ^{Δι} ^ι και ^ι τε ^ι ε ^ι το ^ι κας ^ι αχ ^ι ρονον ^ι Υι ^ι ον ^{Δι} ^ι πα ^ι σι
 τοι ^ι οις ^ι υ ^ι μν8 ^ι σι ^ι σε ^ι σω ^M τη ^ι ρι ^ι ι ^ι αν ^ι βρα ^{B8} ^ι βευ ^ι ς

σα ^ι

ὠδὴ ς'

Τ ην ^{Πα} ^ι θει ^ι αν ^ι ταυ ^ι την ^ι και ^ι παν ^ι τι ^ι μον ^ι τε ^ι λην ^ι τες ^ι ε ^ι ορ
 την ^ι οι ^ι θε ^ι ο ^ι φρονες ^ι της ^ι Θε ^ι ο ^ι ο ^ι μη ^ι τορος ^ι δευ ^ι τε ^ι τας ^{B8}
 χει ^ι ρας ^ι κρο ^ι τη ^ι σω ^{Δι} ^ι μεν ^ι τον ^ι εξ ^ι αυ ^ι της ^ι τε ^ι χθε ^ι εν
 τα ^ι Θε ^ι ον ^ι δο ^ι ξα ^ι ζοντες ^ι

ὠδὴ ζ'

Ουκ ἐλάτρευσαν τῆς κτισθῆς οὐθὲς
φρονεῖς παρὰ τὸν κτισθῆς ἀλλὰ πύροσ
ἀπειλήν ἀνδρῶσ πατήσαντες χαίροντες ἐψά
λον Ὑπερῦμνητε ὁ τῶν πατέρων Κυρί
ος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

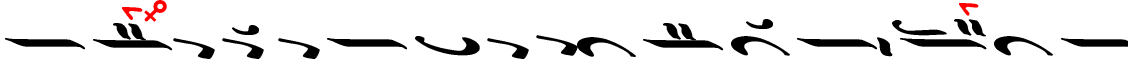
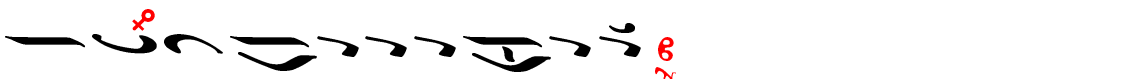

Παῖδας εὐαγείς ἐν τῇ καμίνῃ
νώτοκος τῆς Θεοτοκοῦ διέσωσα τὸ
τέμεν τυπένος νυν δεε νεργέμεε
νος τῆν οἰκόμενην ἀπάσαν ἀγειρεῖ
ψαλλῶσαν τὸν Κυρίον ὑμνεῖ τε τα
εργα καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας αἰ
ῶνας

***

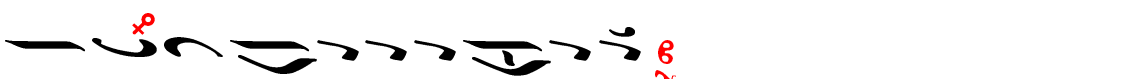

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 **Μ**ε γα λυ νει η ψυ χη μϑ τον Κυ ρι ον και
 η γαλ λι α σε το πνευ μα μϑ ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μϑ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δα λησ αυ τϑ ι δα γαρ α πο τϑ νυν μα
 κα ρι ϑ σι με πα σαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **Κ** α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλθ τθ εν τας ε ξα πε στει λε κε
νθ ςς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πασ γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
 θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
 τσ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Η΄.

Ἦχος Δι-Θ

Δυο ἄγγελος βλέψασα ἐνδοθεν
τῶ μνημείου Μαρία ἐξεπήτη
τε τοῦ καὶ Χριστὸν ἀάγνωστῶς κηπῶρον
ἐἐπήρωτα Κυριε πῶτοσωμα
τῶ Ἰησοῦ μῶτε εῖθικας κλησειδε τῶ
τον γῶστῶ εἶναι αὐτοὸν τον Σωτη
ρα ἠκῶση ἠμῶ ἀπῶ προς τον Πα
τε ρα ἀπειμῶ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς
μῶ

Θεοτοκίον.

Τριαδὸς Κοορητε ἐτοκας ἀπορη
τῶ ὡστον ἐενα διπλῶτηφυῦσει πεελον
τα καὶ διπλῶ ἐενεργεῖα καὶ ἐνατηῦ
υποσταῶσει τῶ τον ὄν ἐεκδύσω πει
αεὶ ὑπερῶ των πιῶσεισε προσκυῶντων

ων εκ πα α σης ε πι β λη η ης τ ε χ θ ρ α
 λυ τ ρ ω σα σ θ αι ο ο τι πα αν τες προς σε νυν κα α τα
 φε ευ γο μεν Δε σ ποι να Θε ε ο το ο κε

Εἰς τοὺς Αἶνους.

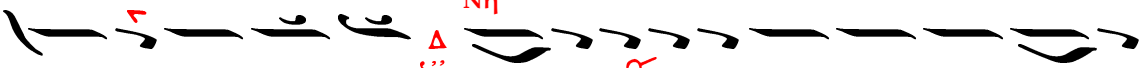

Ἦχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α ανων αι νει ει ει τε α αυ
 τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι προ ε πει
 υ υ μνοσ τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
 α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α
 μει εις α α αυ του σοι προ ε πει υ υ μνοσ τω
 ω ω Θε ε ε ε ω

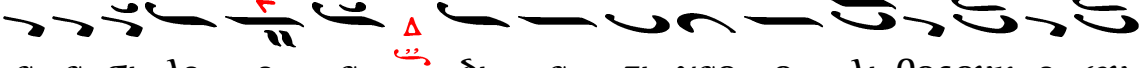

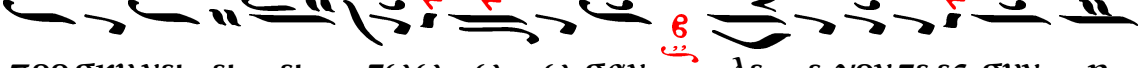

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη
 ἔσται πα σι τοις ο σι οις α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει

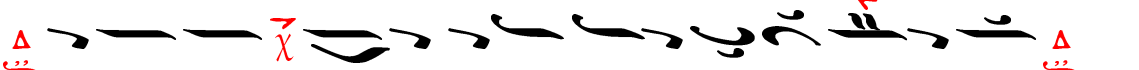

 Κυ υ υ ρι ε ^{Νη} ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να

 το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ^{Δι} ι να δει ξηστοις λα

 οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α

 σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω πος ^Δ

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ

 εν στε ρε ^Χ ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του ^Δ

Ε
 ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πως οι στρα τι

 ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

 α α σι λε ε α ^Δ δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ

 λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης ^Θ η τον

 τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

 προ σκυ νει ει ει τω ω ω σαν ^Θ λε ε γον τε ες συν η

 η μιν ^Δ δο ξα τω πλη θει των οι κτι ιω ω ω ν σου Σω

 τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι ^Δ

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

^Δ κα τα το ^Χ πλη θος της με γα λω συ νης α αυ του ^Δ

X αι ρε τε λα οι και α γαλ λι ι α α α σθε Αγ
 γε λος ε κα θη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η η
 μα α α α τος αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α το
 ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ων ο
 ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου και ε πλη ρω σε
 τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας χαι
 ρε τε λα οι οι οι και αι α γαλ λι α α α α
 σθε

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
 εν

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

A γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη
 ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε
 νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε το ον λι
 ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη ση
 α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν
 ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης

Δι
 ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ
 υ υ ων ο δε ε ε ε ε ε αν τι θα α να
 α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υτ τω
 ων η η η μιν δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα
 των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο
 ξα α α α σοι

Στίχ. ε'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω

E ρ ραναν μυ ρα με τα α α α δα α κρυ υ υ

ων ε πι το μνη η η μα α σου ου ου αι αι αι Γυ

ναι αι κες και ε πλησθη χα ρας το στο ο ο

μα α α α αυ των εν τω λε ε ε γει ει ν α

νε ε ε ε στη η ο Κυ υ υ υ υ υ ρι ος

Στίχ. ς'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον

A ι νε σα τω σαν ε θνη και λα οι Χρι στο ο ο

ον τον Θε ο ο ον η η η μων τον ε κου σι ως

δι η μας σταυ ρον υ πο μει να αν τα και εν τω Α δη

τρι η με ρε ε ευ σα α α αν τα και προ σκυ

νη σα τω σαν αυ του την εκ νε κρων Α να α α α

στα α α α σιν δι ης πε φω τι ισ ται παν τα του κο

σμου τα α πε ε ε ρα α α τα

Στίχ. ζ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ των πε νη τω ω ω ν Σου ου ου εις τε ε

λος

Ε σταυ ρω θης ε τα φης Χρι στε ω ω ως η η

η βλ η η θης ε σκυ λευ σας τον θα να α τον ως Θε

ος και αι αι Δε ε σπο ο ο της δω ρου με νος τω κοσ

μω ζω η ην αι ω ω ω ω νι ι ι ι ον και το

με ε γα α ε ε ε λε ε ε ος

Στίχ. η. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι παν τα τα θα α αυ μα α α σι α α

σου

Ο ν τωσπα ρα νο μοι σφρα γι σα α αν τε ε εστον

λι ι θον μει ζο ο νο ος η η μας θαυ μα το ο ο ος

η ξι ω ω ω σα α α τε ε χουσι την γνω ω σιν

οι φυ υ υ λα κες ση με ρον προ ηλ θε του ου

ου μνη μα α τος και ε λε ε γον ει πα τε ο τι η μων

κοι μω ω με ε ε νων ηλ θον οι Μαθη ται και εκ λε ε ψαν

α αυ τον και τις κλε πτει νε ε κρον μα λι στα δε ε

ε και αι γυ υ μνο ον αυ τος α νε ε ε ε στη

αυ τε ξου σι ω ως ως Θε ε ος κά τα λι πων και

εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α α α α

αυ του δευ τε ι δε τε Ι ου ου δαι αι αι οι πω σ ου

δι ε ερ ρη η ξε ε ε τα α α σφρα γι ι δας

ο τον θα να τον πα τη σας και τω γε ε νει ει των

αν θρω ω ω πων την α τε λευ τη τον ζω η ην δω

ρου ου ου ου με ε ε ε νος και το με ε γα α

ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἑωθινόν Η'

Ἦχος πλδ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ^{Νη} α της Μα ρι ι ας δα α κρου υ υ υ υ υ α

ου μα την χει ει ει ειν ται αι θε ερ μως ι

δου ου ου γαρ κα τη η ξι ω ω ται και δι δα σκοντων

α αγ γε ε ε λων και της ο ψε ε ωσ της σης ω ω ω

ω Ι η η σου αλλ ε τι προ σγει α φρο ο νει οι α

γυ νη η η α α σθε ε ε νης δι ο ο ο και

α πο ο ο πε ε ε εμ πε ε ε ε ται μη προσψα

αν σαι αι σοι οι οι Χρι ι ι στε αλλ ο ο μως

κη η ρυξ πε ε μπε ε ε ται τοις σοι οις μα θη η

ταις οις ευ αγ γε ε ε ε λι α α ε φη η σε

την προς τον πα τρω ω ω ω ο ον κλη η η ρον

α νο ο δον α πα γ γε ε ε ελ λου ου ου ου σα μεθ

ης α ξι ι ω ω ω σον και αι αι αι αι
 η η η η και αι η η μα ας της εμ φα α α
 νει ει ει ει α α α ας Σου Δε ε ε σπο τα Κυ υ
 υ υ ρι ι ι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δια γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

***

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
ψι ζοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
δο κι ι α

Υ μνθ μεν σε ευ λο γθ μεν σε προ σκυ νθ μεν σε
δο ξο λο γθ μεν σε ευ χα ρι στθ μεν σοι δι α την με
γα α λην σα δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πθ ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σα Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τθ Θε ου ο Υι
ος τθ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τθ κο
ο ο σμθ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρ τι ας τθ κο ο σμθ

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σος Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τσ αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα α σθ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τ ε

ποι ειν το θε λη μα α σ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μ ο

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σ ο ψ ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σ ο τοις γι νω σκ ο

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο

νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φθ και αρ χη

γω της ζω η ης η μων κα θε λων γαρ τω θα να

τω τον θα α να τον το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ο ο ος

*****

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
 τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους

τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
 σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
 κραυ γα ζον Ζω ο δο τα χρι στε ο Θε ος η μων
 δο ο ο ξα σοι

τὸ τέλος: δο ο ο ξα σοι οι οι

Τὰ τυπικὰ ὡς ψάλλονται ἐν Ἁγίῳ Ὄρει.
 Καταγραφή Λυκούργου Ἀγγελόπουλου.
 Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ευ λο
 γη τος ει Κυ ρι ε ευ λο γει η ψυ χη μου τον
 Κυ ρι ον και πα αν τα τα εν τος μου το ο νο μα
 το α γι ον αυ του

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και
 μη ε πι λαν θα νη πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ
 του

Τον ευ ι λα τευ ο ντα πα σας τας α νο

μι ας σου τον ι ω με νον πα σαστας νο σης σθ

Τον λυ τρη με νον εκ φθο ρας την ζω ην σθ τον

στε φα νην τα σε εν ε λε ε ει και οικ τρη μοις

Τον ε μπι πλω ντα εν α γα θοις την ε πι θυ

μι αν σθ α να και νι σθη σε ται ως α ε του η

νε ο της σθ

Ποι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σι τοις α δι κη με νοις

Εγνω ρι σε τας ο δης αυ του τω Μω υ

ση τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ

του

Οι κτιρ μων και ε λε η μον ο Κυ ρι ος

κρο θυ μοσ και πο λυ ε λε ος ουκ εις τε ε λος ορ

γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νυ ει

Ου κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι

η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η

μῶν ἄντα πεδωκεν ἡμῖν

Οτι κατὰ τοῦ ψόφου τοῦ οὐρανόσ ἀπο

τῆς γῆς ἐκραταίωσεν Κυριόσ το ἐλεόσ αυ

τῆ ἐπιπέφυβεν ἄντον

Καθόσ ἄπεχούσιν ἄνάτολαι ἀπο

δύσμων ἐμακρύνεν ἄφῆμῶν τῶν ἀνομιῶν

ἡμῶν

Καθὼσ ἰκτιρεῖ πατήρ ἡσ ὠκτιρεῖσεν

Κυριόσ τῶν ἐπιπέφυβεν ἄντον ὅτι αυ

τὸσ ἐγνώτω πλάσμα ἡμῶν ἐμνησθήσθι ὅτι χῶσ ἐσ

μῶν

Ανθρώποσ ὠσει χοορτοσ αἰῆμῶν

ραὶ αὐτῶσ ἄνθος τῶν ἀγροῦσ ὡσ ἐξ

ἀνθη ἡ ἡσ

Οτι πνευμάτι ἡλθεν ἐν αὐτῶσ καὶ αὐ

πάρεξι καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἐπὶ τὸν πόνον αυ

του ^v _{δλ}

Tο δε εελεος ^τ _q τς Κυριου απο τς αι

^q _u ωωνος και εως του αιωνος επι τς φοβου

με ^v _{δλ} νς αυ τον

Kαι ηδικαιοσυνη αυτου ^ε _{λχ} επι υι

οις υιων ^Δ _{δλ} τοις φυλασς σι την διαθηκην αυ

τς ^ε _σ και μεμνημενοισ των εντολων αυτου ^ε _{λχ} τς

ποιησαι αυτας ^v _{δλ}

Kυριος ^Δ _{δλ} εν τω ουρανω ^v _{δλ} ητοιμασε

τον θρονον αυτου ^ε _σ και η βασιλεια αυτου ^Δ _{δλ}

παντων δεσποοοζει ^v _{δλ}

Eυλογειτε τον Κυριον ^ε _{λχ} παντες οι Αγ

γελοι αυτου ^q _q δυνατοι ισχυροι ποιουντες τον λο

γον αυτου ^q _q του ακρσαι της φωνης ^q _q τον λογον

αυτου ^v _{δλ}

Eυλογειτε τον Κυριον ^ε _{λχ} πασαι αι δυ

να μεις αυ τει τω ροι αυ του οι ποι οντες το θε

λημα αυ του

Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα

αυ τει εν πα ντι το πω της δε σπο τει ας αυ τει ευ

λο γει η ψυ χη μστον Κυ ρι ον

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

Και νυ υν και α ει και εις τει αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ευ λο ο ο ο ο ο γει η ψυ χη μστον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν το ος μστο ο νο

μα το α α γι ον αυ του ευ λο ο γη

το ο ος ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε ε ε

ε

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος **λτος** Βουξ

Δ ο ξα τω Πα τρι καιτω Υι ω καιτω Α γι ω

Πνευμα τι

Α ι νει η ψυ χη μσ τον Κυ ρι ον αι νε

σω Κυ ρι ον εν τη ζω η η μσ ψαλ λω τω Θε ω μσ

ε ως υ πα αρ χω

Μ η πε ποι θα τε επ α αρ χοντας ε πι υι ους

αν θρωπων οις ουκ ε στισωτη ρι ι α

Ε ξε λε ευ σε ται το πνεευ μα αυ του και ε

πι ζρε ψειειςτην γην αυ τσ

Ε ν ε κει νη τη η με ρα α πο λθ ονται παν

τες οι δι α λο γι σμοι αυ τσ

Μ α κα α ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β βο

η θος αυ τσ η ελ πις αυ τσ ε πι Κυ ρι ον τον

Θε ον αυ τσ

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την

γην την θα αλασαν και παντα τα εν αυτη

Tον φυλασσο ντα αληθειαν εις τον αι

ω ωνα ποιου ντα κριμα τοις αδικου μενοις

διδοντα τροφην τοις πεινω ωσι

Kυριος λυει πεπεδη με ενυς Κυριος

σοφοι τυφλωυς Κυριος ανορθοι καταρα γμε

ενυς Κυριος αγαπα δι και αι αι αι υς Κυ

ριος φυλασσει τυς προσηλυ τυς

Oρφανον και χηραν αναληψηται και

οδον αμαρτωλων αφανιει

Bασιλευσει Κυριος εις τον αιω ωνα

ο Θεος σωσιων εις γενεαν και γενεαν

Kαι νυν και αι και εις τυς αιω ναστων

αιωνων α μην

OΜο νο γενης Υι ος και Λο γος τϑ Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδεξα με

νος δι α την η με τεραν σω τη ρι αν σαρκω

θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κς και α ει παρ

θε ν8 Μα ρι ι ας α τρεπ τως εν αν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι σε ε ο Θε ος θα να α τω

θα να τον πα τη σας εις ων της Α γι ας Τρι α δος

συν δο ξα ζο μενος τω Πα τρι και τω Α γι ω

Πνε ευ μα τι σω σον η μα α α α α α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος Βου

Εν τη βασι λει α σα μνη σθη τι η μων

Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη Βα σι λει α σα

μα κα ρι οι οι πτω χοι τω Πνευ μα τι ο τι

αυ των ε στιν η βα σι λει ει α των ου ρανων

Μα κα ρι οι οι πεν θεν τες ο τι αυ τοι πα

ρα α κλη θη σονται

Μ α κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κληρο νο
μη σιτηνην

Μ α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες την
δι και ο συνην ο τι αυ τοι οι χορτα σθησονται

Μ α κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι αυ
τοι ε λε ε η θησονται

Τ ην φω νηνοιπρο σα γο μεν του λη στει και βο ω
μενοι μνησθητι η μων Σω τηρ εν τη βα σι λει α σθ

Μ α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α
ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψονται

Τ ον Σταυ ρον σθπρο σα γο μεν εις πται σμα των συγ
χω ρησιν ον υ περ η μων κα τε δε ε ξω φι λανθρωπε

Μ α κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι αυ
τοι υι οι Θε ου κληθησονται

Π ρο σκυ νου μεν σθ Δεσ πο τα την τα φην την τρι

η μερον δι ης εκ φθο ρας ε λυ τρω σω τον κο οσ

μονφι λανθρωπε

χ

Mα κα ρι οι οι δε δι ωγ με νοι ε νε κεν

δι και ο συ νης ο τι αυ των ε σιν η βα σι λει ει α

των ου ρανων

Tω θα να τω σα Κυ ρι ε κα τε πο θη ο θα

να τος και τη α να στα σει σου Σω τερ τον κο οσ μον ε

φω τισας

χ

Mα κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δει σω

σιν υ μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν πο νη

ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο με νοι ε νε κεν ε

μη

Oι εν σκο τει κα θη με νοι οι Σε το φως θε α σα με

νοι εν τοις κα τω τα τοις τσ Α δου Χρι στε ε ε ξα νε

στησαν

χ

X αι ρε τε και α γα λλι α σθε ο τι ο

μι σθος υμωνπο λυ υς εν τοις ου ρανοις

M υ ρο φο ροις υ πην τη σας α να στας εκ τῶ

μνη ματος και τοις Μα θη ταις ε πη γγει λω ει πει ει ν σῶ

την ε γερσιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

T ον Πα τε ρα δο ξα σω μεν τον Υι ον προσκυ νη

σω μεν παντες και το Α γι ον Πνευ μα πι στω ως α νυ μνη

σω μεν

K αι νυ υν και α ει και εις τῶς αι ω νας

των αι ω νων α μην

X αι ρε θρο νε πυ ρι μορφε ε χαι ρε νυμ φη α νυμ φευ τε

χαι ρε η Θε ον τοις αν θρω ποις Πα ρ θε ε νε κυ η σα

σα α α

***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Δι-θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϷ Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρωθεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τϷ κο ο ο σμϷ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ᾠχος Δι-θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε επι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χεται σε προσπι ι πτον τα ο

ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
 ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νον νε φος ε θνων
 δι α σκε δα α α σαι αι τς με νος η μιν
 ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♪ Πα ρ

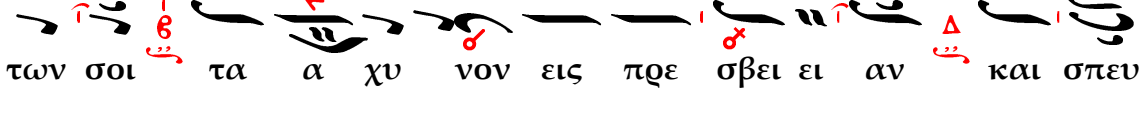
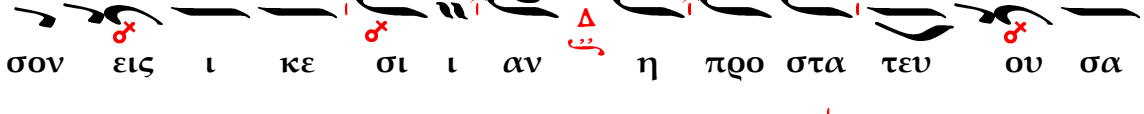

Μυ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
 θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μς
 τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι πανοι πι στοι ως τα
 χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο δο
 ντων νο ο σς και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νερ γς
 ντι δι α σς πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι θ

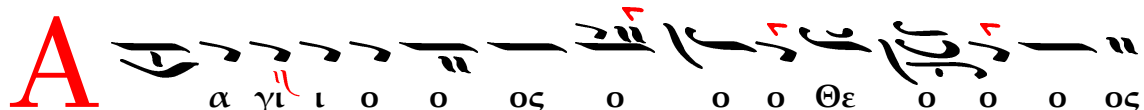

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι

 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα

 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

 φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την

 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον

 των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπευ

 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα

 α ει θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

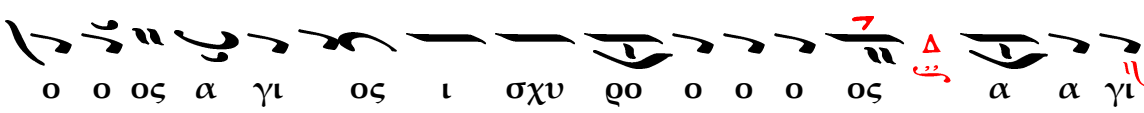

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος

 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α

α α α α α α α ας

***

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΘ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος β'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ριζ').

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. (ριζ' 14)

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. (ριζ' 18)

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος Δι-ϑ

I σχυ υς μὲ καὶ ὑ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος

καὶ ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν

Χ Παι δευ ων ε παι δευ σε με ο Κυ υ ρι ος

 καὶ το θα να τω ου πα ρε δω κε ε με

I σχυ υς μὲ καὶ ὑ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος

καὶ ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν

Χ Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι ο τι ε πη κῶ

 σα ας μὲ καὶ ε γε νε μοι εις σω τη ρι ι

 αν

I σχυ υς μὲ καὶ ὑ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος

και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι α α αν
Ο διάκονος: Σοφία.

Ο αναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Β΄ Κορ. ια΄ 31-33, ιβ΄ 1-9)

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῶ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν, ὅτι ἤρπαγῃ εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρεῖς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῆ ἀπ’ ἐμοῦ· καὶ εἶρηκέ μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἦδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ’ ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος β΄. (Ψαλμὸς ιθ’).

Ἦχος Δι-Θ

Α λλη λη ι ι α Α α λλη η λη η η η
ι ι ι ι α Α α α α λ η η λη η
η η η η η ι ι α α α

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου Δ

το ο νομα τϑ Θε ϑ Ι α α κωβ

Α λλη λϑ ι̇ ι̇ α Δ Α α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ

ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ Α α α αλ λη η λϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α Δ

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα

Δ
ε πι κα λε ε ε σω ω ω με θα α σοι Δ

Α λλη λϑ ι̇ ι̇ α Δ Α α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ

ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ Α α α αλ λη η λϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α Χ α α Δ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ε΄ Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιϚ΄ 19-31).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραϊνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἠλκωμένος καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἐπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ ἄδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὄρᾳ Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος

ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δέ· ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου· Ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωϋσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· εἰ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ πεισθήσονται.

Ἦχος ἰὺ Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

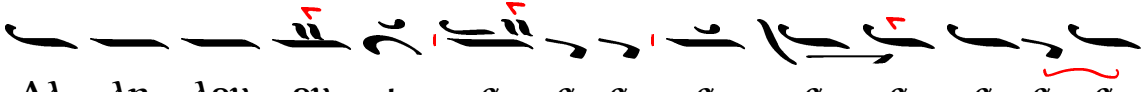
Ἦχος Πα

Μ Πα
 ι τα α α α α α α α α α α α Χε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε
 ρου ου βι ι ι ι ι ι ι μ υ υ υ υ
 στι ι ι ι ι μ υ υ υ υ στι ι κω ως
 Μ Πα
 ει ει ει ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι

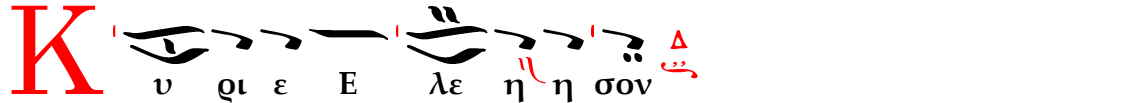

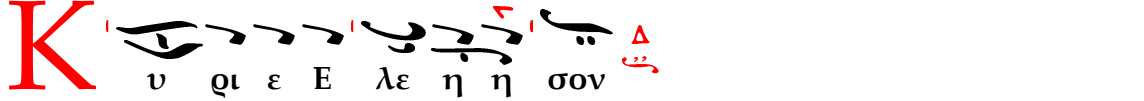

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε κε

 ε ε ε ε εε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα

 σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε α των ο ολων υ

 πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

Ταις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι

 αι αις α ο ρα α α α α α α τως δο ρυ φο

 ρου ου ου με ε νον τα α α α α α α ξε ε σι ιν

 Αλ λη λου ου ι α α α α α α α α α

 α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κυ ρι ε Ε λε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε η η σον

Πα ρα σχο Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε ^Δ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε ^{Ζ'}

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ ρι ε ^{Ζ'}

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε ^Δ

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε ^Θ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε ^Δ

Α μη η η η η ην ^Θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ ^Θ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ ^Δ

Λειτουργικὰ σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^Δ Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα ^Δ Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον ^Θ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον

τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

***

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προστον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και ἄλλως :

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σθ

ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εντοις υ ψι ι ι σοις

Σ ε ε υ μνη ς μεν σε Ευ λο γη ς μεν
 σοι ευ χα ρι στη ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με
 θα σθ ο Θε ος η μων * και ἄλλως : ο Θε ο ος
 η η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζζ', ἀντεγράφησαν ε' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των
 Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν
 δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι
 τως των Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α
 δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον
 τε ε ε κη ς ς ς ς σαν την ον τω ω ως Θε ε
 ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε

εν

Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος Δι-Θ

Αξιον εεστιν ως ααληηη
θωωω ως μακαριζειν σε την Θεοοτοο
οοκον την αειμακααριστοοον και αι
παναμωωμηητοοοον και μηητεε
ερατθ Θευυηημωωωων την τι
μιωωτεεεεραν των Χεερθβιι
ιιμ και ενδοξοοτεεεεραν ασυγ
κριιτως των Σεερααφιιιιμ την α
διααφθοοοορωωως Θεοον Λογον
τεεεεκθθθθσαν την οοντως
Θεεεοτοοοοκον σε μεεγαααλυ
υνοοοο μεεεν

Ἐτονίσθη κα' Δεκ. , βή, ἐξηγήθη και ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ.

A Δι
 ξι ον ε στι ιν ὡ^ωως α λη η θως μα κα
 ρι ι ζει ει ει ει ν σε^ζ τη η ην Θε ο ο
 το ο ο ο ο ο κον^Δ την α ει μα κα α ρι^ωιστον
 και αι πα να α μω ω μη η η τον^ζ και μη τε
 ε ε ρα α α τ^α Θε ε ς ς ς ς ς η
 μων^Δ την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν τωων
 Χε ρ^α ς βι μι^ζ και αι ε εν δο ο ξο ο
 τε ε ε ε ραν^ζ α συγ κρι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ε ε ε ρα φιμ^Δ την α δι ι ι
 ι α α α φθο ο ο ρω ως^Δ Θε ο ο ο
 ον Λο ο ο ο γο ον τε ε κ^α ς ς ς αν^ζ την
 ο ο ον τω ω ωως Θε ε ο ο το ο ο
 ο ο κον^Θ ἦ Θε ο το ο ο ο κον^Θ
 σε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο με ε ε
 ε ε ε ε εν^Δ

Ἐτονίσθη ιδ' Σεπτ. , βθ', ἐξηγήθη και ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε**ι η το ο νο μα Κυρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)
Το ο νο μα Κυρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως
 τϛ αι ω ω νο ο ος